

WWW.TIZLAND.IR

مرجعی برای همه دانش آموزان باهوش سرزمینمان، ایران

شماره هفتم
خرداد ماه

- ۱ پنج موردی که باید درباره آزرزی فصلی کودکان بدانید
- ۵ راهنمایی سن به سن برای دروغ گفتن
- ۱۰ پنج روش برای اینکه فرزندان به حرف شما گوش کند
- ۱۵ چند راهکار برای مقابله با بهانه‌های بی‌دلیل کودکان
- ۱۳ چهار شکایت کودکان در مورد مدرسه و نحوه مقابله با آنها
- ۱۷ شش مزیت درس‌های موسیقی برای کودکان

نشریه داخلی سرزمین تیزهوش ها (انتشار الکترونیک)

تیزلند | www.tizland.ir | ۰۲۱۸۸۹۹۶۳۱۶

مدیر مسئول

عادل طالبی | adeltalebi@tizland.ir

مدیر اجرایی

شیرین محمدی | mohamadi@tizland.ir

مسئول تولید محتوا

مریم حبیبی | habibi@tizland.ir

صفحه آرایی

محمد امین خانی | khanim97@gmail.com

اینفوگرافیک

راضیه شاهیان | یاسمن مرادی

تاریخ انتشار

خرداد ۹۷ | شماره هفتم

فهرست محتوا (با کلیک روی هر عنوان به صفحه آن هدایت می شوید!)

پنج موردی که باید درباره آلرژی فصلی کودکان بدانید!	۱
راهنمایی سن به سن برای دروغ گفتن	۵
پنج روش برای اینکه فرزندتان به حرف شما گوش کند!	۱۰
چند راهکار برای مقابله با بهانه‌های بی‌دلیل کودکان	۱۳
چهار شکایت کودکان در مورد مدرسه (و نحوه‌ی مقابله با آنها)	۱۵
شش مزیت درس‌های موسیقی برای کودکان	۱۷

مقاله شماره ۱
را در سایت تیزلند ببینید!
اسکن کنید یا اینجا کلیک کنید!

پنج موردی که باید درباره آلرژی فصلی کودکان بدانید!

به‌عنوان یک پزشک و پدری که خودم در بچگی
به آلرژی مبتلا بودم، اطلاعاتی را کشف کردم که
در نهایت علائم آلرژی را کاهش می‌دهد.

کودک شما باید مصرف داروها را
زودتر از آنچه فکر می‌کنید آغاز کند!
اگر کودکان آلرژی فصلی داشته باشد، باید
داروها را حداقل دو تا سه هفته قبل از شروع
فصل (بسته به نوع حساسیتی که دارد) آغاز
و دوره‌ی درمان را تکمیل کند. اگر فرزندان
آلرژی‌هایی دارد که در طول سال اتفاق می‌افتند
یا ادامه می‌یابند با دکترش صحبت کنید که
به‌جای اینکه منتظر شود علائم بیماری خودشان
را نشان دهند؛ داروها را در تمام طول سال
ادامه دهد.

من همیشه نسبت به بیماران کم سن و سالی
که آلرژی دارند حس همدردی خاصی دارم؛ زیرا
آلرژی‌های خود من خیلی بد بودند. حتی بدتر از آن،
در حال حاضر آن‌ها را به فرزندانم نیز منتقل کرده‌ام.
اما حداقلش این است که آن‌ها تنها افرادی نیستند
که آلرژی دارند: تحقیقات نشان می‌دهد که تقریباً
نیمی از کودکان در آمریکا آلرژی دارند.

آلرژی فصلی مربوط به ورم غشاء مخاط بینی معمولاً
بعد از چندین سال قرار گرفتن در معرض ماده
حساسیت‌زا در فضای آزاد ایجاد می‌شود، بنابراین در
بچه‌های کمتر از ۲ سال غیرمعمول است. (با این حال
ممکن است کودکان قبل از ۲ سالگی به عوامل
محیطی مثل حیوان خانگی و ذرات گردوغبار آلرژی
پیدا کنند)

تمام این تجربیات به‌عنوان یک بیمار، والدین و
متخصص اطفال مرا به راهنمایی‌های شخصی‌ای
مجهز کرد که ممکن است تا پیش از این آن‌ها
را نشنیده باشید؛ حتی اگر تجربه‌ی زیادی در مورد
آلرژی در خانواده‌تان داشته‌اید.

میزان مقدار گرده در هوا بیانگر همه‌چیز نیست!

اگر فرزندان آزمایش آلرژی بدهد نتیجه‌اش کارآمدتر خواهد بود تا بر میزان گرده در هوا نظارت کنید. به‌عنوان مثال؛ اگر او به گیاه خاصی حساسیت نداشته باشد، پس هر میزان از این گیاه نباید به‌هیچ‌وجه او را اذیت کند.

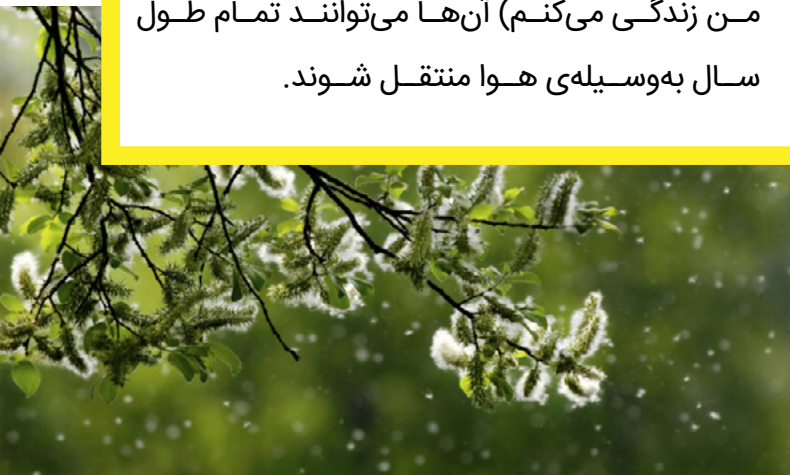
بچه‌هایی که فقط در فصل‌های معینی آلرژی دارند، مستعد آلرژی به گرده‌افشانی یا هاگ قارچ هستند که در زمان‌های خاصی

از سال ظاهر می‌شوند. دکترها می‌توانند آزمایش‌ها پوستی و یا خون انجام دهند تا به شما کمک کنند که متوجه شوید کدام نوع گرده باعث تحریک آلرژی می‌شود و شما می‌توانید میزان گرده را بررسی کنید تا بدانید چه هنگام دارو را شروع کرده و در بدترین روزها شما باید بیرون رفتن فرزندان از خانه را محدود کنید. به‌عنوان یک قاعده‌ی

کلی، گرده‌افشانی درختان در بهار، شکوفه‌های درختان در اواسط بهار یا اوایل تابستان و وجین کردن در اواخر تابستان یا اوایل پاییز می‌توانند حساسیت‌زا باشند. در آب‌وهوای سردتر، پدیده‌ی هاگ قارچ از تابستان تا اوایل پاییز است اما در مکان‌های گرم (مانند کارولینای شمالی جایکه من زندگی می‌کنم) آن‌ها می‌توانند تمام طول سال به‌وسیله‌ی هوا منتقل شوند.

اکثر داروهای آلرژیک در جلوگیری از نشانه‌ها مؤثرتر هستند تا زمانی که آلرژی عود می‌کند. به این دلیل است که آبریزش بینی، گرفتگی، خارش، عطسه و آبریزش چشم نتیجه‌ی سرریز شدن وقایع در سیستم ایمنی بدن است و وقتی آغاز می‌شود کنترل آن سخت است. افشانه‌های بینی کورتیکواستروئیک که بدون نسخه هم در دسترس هستند، مؤثرترین نوع داروهای آلرژی به شمار می‌روند (برای کودکان ۲ سال و بالاتر) آن‌ها از کاهش پاسخ سیستم ایمنی بدن به آنتی‌ژن‌ها نظیر گردوغبار و گرده از بروز این وقایع جلوگیری می‌کنند.

آنتی‌هیستامین‌ها می‌توانند در طول حمله به کاهش علائم کمک کنند. اما این دارو هم اگر قبل از شروع حمله در جریان خون باشد، مؤثرتر خواهد بود. داروهای آلرژیک که ممکن است تجویز شده یا بدون نسخه خریداری شوند، اغلب یک‌بار در روز باید استفاده شوند که به این معنی است که آن‌ها باید حدود پنج روز برای رسیدن به نتیجه‌ی اولیه و پنج روز دیگر برای کامل شدن دوره‌ی درمان استفاده شوند. آنتی‌هیستامین‌های خوراکی بسیاری از علائم آلرژیکی از جمله عطسه و خارش چشم را با مسدود کردن هیستامین "مجرم" شیمیایی در بدن از بین می‌برند، اما نمی‌توانند گرفتگی بینی را تسکین دهند.

شما کمک کند از بدتر شدن شرایط فرزندتان جلوگیری کنید، به طور کلی روزهای گرم و بهاری منجر به بالا رفتن گرده می شود؛ در حالی که روزهای صاف و آرام می توانند تمام گرده های روی زمین را به جای پراکنده کردن به بینی کودک شما رهنمون سازند.

+ ۵

کودکان ۵ سال بالاتر می توانند یک درمان جدید را امتحان کنند!

وقتی کودک بودم تنها چیزی که به آلرژی من کمک کرد "تزریق آلرژی" بود که این ایمن درمانی (ایمنوتراپی) یا AIT نامیده می شود، حتی امروزه هم تزریق ها، معمولاً یک یا دو بار در هفته یا هرماه به مدت ۳ تا ۵ سال انجام شده و مانند واکسن عمل می کنند، با قرار دادن بدنتان در معرض سطح بالای مادهی حساسیت زا کاری می کنید که سیستم ایمنی تان سازگار شده و واکنش کمتری نشان دهد. تزریق تنها نوع ایمن درمانی بود که برای کودکان در آمریکا تا آوریل ۲۰۱۴ تأیید شد، زمانی که FDA اولین مورد از سه عامل ایمنوتراپی دهان را تأیید کرد.

این شکل از ایمنوتراپی روزانه در اروپا شایع شده است در حالی که ظاهراً کودکان از این تزریق ها متنفرند. قرص های زیرزبانی که حاوی عصاره ی گیاهان یا امبرویاست. به منظور بهره مندی از

بسیاری از خدمات آب و هوایی گزارش می کنند که به طور کلی میزان گرده یا میزان ماده های آلرژی زا مانند آمبروسیا شایع ترین علت تب هستند. دفتر ملی آلرژی، خدمات آکادمی آمریکایی آلرژی، آسم، ایمونولوژی، گزارش هایی مربوط به گرده از انواع خاصی از درختان، وجین کردن علف ها در سراسر کشور ارائه می دهد که درست مثل شاخص های هاگ قارچ عمل می کنند.

زمستان تأثیر زیادی بر آلرژی دارد!

آب و هوای سرد زمستان برای بچه هایی با آلرژی فصلی نعمت است که می توانند حداقل تا تعطیلات ماه فوریه از موهبتش بهره مند شوند. زمستان گرم تر می تواند باعث گرده افشانی زودتر گیاهان شود به این معنا که علائم افراد مبتلا به آلرژی زودتر از حد معمول آغاز می شود. باران بهاری نیز می تواند رشد سریع گیاه را ترویج دهد و منجر به افزایش قارچ شود با تأثیراتی که تا پاییز ادامه خواهند داشت.

باران می تواند گرده را از بین ببرد، اما اقدامی موقت است زیرا میزان گرده می تواند به سرعت در پی آب و هوای مرطوب افزایش یابد.

سایر نشانه های آب و هوایی که می تواند به

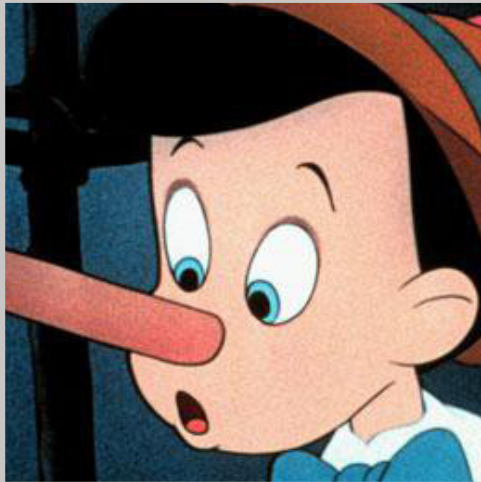

عسل ممکن است کمک کننده باشد اما هیچ مبنای علمی‌ای برای آن وجود ندارد!

برخی از والدین از عسل محلی به‌عنوان یک ایمونوتراپی طبیعی یاد می‌کنند. (برای بچه‌های ۱۲ ماهه و بالاتر)، اگر قرار گرفتن مرتب در معرض ماده‌های حساسیت‌زا به روش تقویت ایمونوتراپی بدن بیمار باشد، آیا یک ماده‌ی خوشمزه حاوی گرده از منطقه‌ی محلی شما اثر مشابه را نخواهد داشت؟ برخلاف ایمونوتراپی، عسل حاوی سطوح ثابتی از گرده نیست. مطالعات علمی محدودی

درباره‌ی عسل و آلرژی وجود دارد و آن‌هایی که وجود دارند نیز نتایج متناقضی دارند. تحقیقات نشان داده که هرگونه عسل مثل دارو برای سرفه عمل می‌کند (با قاشق چای‌خوری بر اساس الزامات موردنیاز) اما دانشمندان هنوز در مورد تأثیر عسل محلی بر کاهش علائم آلرژی در کودکان تردید دارند. طبق این گفته، عسل باید یک درمانگر جذاب غیرمعمول باشد.

این درمان، کودکان حداقل باید ۵ ساله باشند و همچنین جواب مثبت از یک آزمایش آلرژی برای آلرژی گرده که می‌تواند باعث عطسه، آبریزش یا خارش بینی و آبریزش چشم شود داشته باشند. یک نکته: به علت امکان (نادر) نشانه‌هایی از یک واکنش جدی آلرژیک، آلرژی است شما باید فرزندتان را حداقل برای ۳۰ دقیقه بعد از اولین دوز دارو چکاب کرده و بعد از آن آلرژی ستتان باید یک انژکتور تزریقی خودکار برای موارد اضطراری تجویز کند.

راه‌نمایی سن به سن برای دروغ گفتن

منافع شخصی، برای تحت تأثیر قرار دادن یا محافظت از کسی، یا برای اینکه موجب به نظر برسند. در سنین کم، بچه‌ها حقیقت را تجربه خواهند کرد و آن را از طریق تمام مراحل تکاملی؛ با درجات مختلف پیچیدگی و جزئیات ادامه می‌دهند. برای حداکثر نفوذ در هر مرحله از پیشرفت، موضوع دروغ گفتن را در یک روش مناسب سنی مطرح کنید. یاد بگیرید چگونه زمانی که بچه‌هایتان با رده سنی مختلف دروغ می‌گویند به آن‌ها پاسخ مناسبی بدهید.

دکتر ویکتوریا تلار، استادیار گروه روانشناسی آموزشی و مشاوره در دانشگاه مک گیل در مونترال می‌گوید: "همه کودکان دروغ می‌گویند. آموزش اهمیت صداقت در اوایل زندگی و آموزش اینکه چگونه در حل وضعیت پیش‌آمده نیازی به دروغ گفتن ندارند، این اطمینان خاطر را به جود خواهد آورد که آن‌ها "بیشتر اوقات" صادق باشند". با توجه به گفته آکادمی آمریکایی روان‌پزشکی کودکان و نوجوانان، کودکان و بزرگسالان به دلایل مشابه می‌گویند: برای رهایی از مشکل، برای

والدین به‌عنوان الگوی اصلی در زندگی کودکان نقش مهمی در صداقت فرزندان‌شان دارند. زمانی که پای گفتن حقیقت وسط باشد، والدین بیشترین نفوذ را دارند. همان‌طور که کودکان بالغ شده و درک پیچیده‌تری از آداب اجتماعی به دست می‌آورند، والدین باید به کودکان کمک کنند تا تفاوت بین دروغ‌های مصلحتی‌ای که گفته شده تا مردم را اذیت نکند و دروغ‌هایی که عدم صداقت را نشان می‌دهد را درک کند.

کودکان نوپا و پیش‌دبستانی

از آنجاکه مهارت‌های زبانی کودکان نوپا در حال ظهور هستند، هنوز هیچ ایده مشخصی وجود ندارد که حقیقت از کجا شروع و به کجا ختم می‌شود. الیزابت برگ، یکی از مشاوران والدین، روان‌پزشک کودک، و نویسنده رشد کودکان و نوجوانان با سیرت می‌گوید: در این سن، کودکان نوپا نیز درک نسبتاً متفاوتی از واقعیت‌ها، رویاها، آرزوها، فانتزی‌ها و ترس‌ها دارند. برگ می‌گوید: "احساسات قوی می‌توانند یک بچه ۲-۳ را سه‌لج‌باز بار بیاورد، او کوکی‌مرا خورد؛ زمانی که برادر کوچکم هیچ کار محبت‌آمیزی انجام نمی‌دهد. به خاطر داشته باشید که کودکان نوپا سعی دارند استقلال خود را نشان دهند و سعی می‌کنند با اختلاف نظرات به مقابله بپردازند. بنابراین یک پاسخ ملایم و دیپلماتیکی که شک‌برانگیز است را امتحان کنید، مانند: "واقعاً؟ پس آنچه من روی چانه تو می‌بینم نباید خرده‌های نان باشد." گفتن این جمله از ایجاد دعوا جلوگیری می‌کند. کودکان نوپا برای اینکه به خاطر دروغ گفتن تنبیه شوند خیلی کوچک هستند اما والدین می‌توانند به راحتی آن‌ها را به صداقت تشویق کنند. خواندن کتاب خوبی مانند: من نیکولا کیلن نیستم را برای نشان دادن مسئله صداقت مورد توجه

قرارد دهید.

در حدود ۴ سالگی، همان‌طور که کودکان شروع به صحبت می‌کنند وقتی از آن‌ها سؤال راحتی مانند: "خواهت را نیشگون گرفتی؟" را بپرسید می‌تواند پاسخ واضحی بدهد و بگوید "نه". از هر فرصتی برای اینکه توضیح دهید دروغ چیست و چرا بد است استفاده کنید. موضوع را (به‌طور ایدئال، بلافاصله پس از اینکه کودک شما دروغ گفت چون حافظه هنوز تازه است) بازگو کنید. دکتر تلار می‌گوید: با این جمله آغاز کنید، "بیا در مورد دروغ گفتن صحبت کنیم و اینکه چرا کار خوبی نیست." ممکن است گفتگو کوتاه باشد اما این پیغام را به آن‌ها می‌رساند که صداقت مسئله مهمی است." در پاسخ به یک دروغ، قاطع و جدی باشید و بگویید: "به نظر می‌رسد حقیقت را نمی‌گویید" یا "آیا کاملاً مطمئن هستی که چه اتفاقی افتاده؟" نشان دهید که دروغ را باور نکرده‌اید اما بعد از گوش کردن به او به آرامی درصدد تصحیح او برآیید. از مقابله بیشتر با فرزند یا حفر حقیقت اجتناب کنید مگر اینکه وضعیت جدی باشد و به توجه بیشتری نیاز داشته باشد. وقتی بچه‌های بزرگ‌تر دروغ می‌گویند چه کاری باید انجام داد؟

راه‌هایی سن به سن برای دروغ گفتن

۵ تا ۸ سال

بچه‌مدرسه‌ای‌ها و بچه‌های بزرگتر

بین سنین ۵ تا ۸ سال، بچه‌ها دروغ‌های بیشتری خواهند گفت تا آنچه را که از آن‌ها دور می‌کند به خصوص مربوط به مدرسه — کلاس‌ها؛ تکالیف؛ معلمان و دوستان را آزمایش کنند. حفظ دروغ ممکن است دشوار باشد حتی اگر در پنهان کردن آن بهتر شده باشند. برگرد می‌گوید: "مقررات و مسئولیت‌های این سن اغلب برای بچه‌ها زیاد است." "در نتیجه، بچه‌ها اغلب دروغ می‌گویند تا نیروهایی که به نظر می‌رسد نیاز به عملکرد بیشتری دارند کم شوند." "اما خوشبختانه، بیشتر دروغ‌ها ("امروزه مشکلی برای فهمیدنشان نداریم") قابل تشخیص هستند. با فرزند خود راحت صحبت کنید و برای خواندن داستان با یکدیگر وقت بگذارید مانند: صادق باش و حقیقت را بگو نوشته‌ی چیزی جی ماینرز. همچنین توجه داشته باشید هنگامی که کودکی صادق است او را مورد ستایش قرار داده و بازخورد مثبتی به او بدهید.

مهم‌تر از همه، چون بچه‌مدرسه‌ای‌ها تماشاگران خوبی هستند، مدل‌های رفتاری خوبی باشید. پس در مورد استفاده از هر چیزی که دروغ را منعکس کند مراقب باشید حتی چیزهای کوچکی مثل "من خانه نیستم" در حالی که هستید؛ که این کار یک پیام بسیار متفاوت را در ذهن یک بچه‌مدرسه‌ای ایجاد می‌کند. دکتر تلار می‌گوید: "اگر بچه‌ها شما را یک شخص دروغ‌گو ببینند دیگر مهم نیست چقدر در مورد اهمیت صداقت صحبت می‌کنید." برای شرایط سخت‌گیرانه، همان‌طور که زمانی که فرزند شما مجبور است به خاطر هدیه‌ای که دوست ندارد تشکر کند، به او کمک کنید بر جنبه‌های مثبت هدیه فکر کند. به او توضیح دهید: "من میدانم تو لباس‌های جدید خود را دوست نداری و گردنت را می‌خاراند اما به ساعاتی که مادر بزرگ وقت صرف کرد تا آن را ببافد فکر کن. این بخش ویژه و خاص هدیه مادر بزرگ است و چیزی که می‌توانی به خاطرش صادقانه از او تشکر کنی."

۱۲ تا ۹
سال

نوجوان‌ها

نداری، مؤدبانه نیست که اعتراض کرده و از غذا را نخوری. تو باید غذا را بخوری و تشکر کنی. تو مهمان باملاحظه‌ای هستی که برای مهمانی بعدی نیز دعوت خواهی شد."

مدل‌های رفتاری خوب برای بچه‌ها هنوز هم عامل بسیار مهمی است، بنابراین حواستان به افراد نزدیک خانواده باشد یا مراقب همسایگانی که فرزندان از طریق تعاملات اجتماعی با آن‌ها در ارتباط است باشید. دکتر تلار می‌گوید: پیش از این راحت‌تر شود سخت‌تر می‌شود و این فقط یک پوشش موقت است. "بچه‌هایی که با والدین خود ارتباط برقرار می‌کنند، جایکه می‌توانند به راحتی صحبت کنند و اطلاعات را فاش کنند، بیشتر تمایل دارند که حقایق را بگویند. "اما در این میان متوجه می‌شوید که فرزند شما هیچ وقت حقیقت را به شما نمی‌گوید. لحظه‌ای فکر کنید چرا دروغ گفتن آن‌ها باید به شما کمک کند که دروغ‌هایشان را به درستی پاسخ دهید."

اکثر بچه‌ها در این سن در مسیرشان برای ایجاد یک هویت کارآمد، قابل اعتماد و سخت‌کوش عالی هستند. اما همچنین در به حفظ دروغ و حساسیت بیشتر در مورد پیامدهای اعمالشان دقت می‌کنند و ممکن است پس از دروغ گفتن احساس گناه زیادی بکنند. گفتگوهای طولانی و زیاد در مورد صداقت قطعاً لازم است، همان‌طور که زمانی که بعضی دروغ‌ها به خاطر موجب بودن یا آرام نگه داشتن طرف مقابل گفته می‌شود، لحظات نادری خواهند بود که "دروغ مصلحتی" هستند. هنگامی که موقعیت‌هایی مانند این اتفاق می‌افتد، با کودک خودرو راست باشید تا پیام‌های مختلفی را به فرزندان القا نکنید. گفتگو را با این جمله آغاز کنید: "تو میدانی که همیشه راست گفتن به والدین چقدر مهم است، درست است؟ خب، زمان‌هایی هم وجود دارد که تو باید موجب باشی و به دیگران نیز آسیب نرسانی. اگر به دیدن دوستان رفتی و آن‌ها غذایی را می‌خورند که تو دوست

کلوپ مادران هوشمند

کلوپ مادران هوشمند

به جمع مادران هوشمند بپیوندید

به جمع مادران هوشمند بپیوندید و با افزایش آگاهی،
والدی کافی برای فرزند خود باشید

سایت سرزمین تیزهوش ها چیست؟

مرجعی برای همه دانش آموزان باهوش سرزمینمان، ایران
راهنمای انتخاب مدارس - مشاوره ی انتخاب رشته - اخبار آموزشی

عضویت در کلوپ مادران:

www.tizland.ir

@cmhtizland

tizland.ir

مقاله شماره ۳
را در سایت تیزلند بباید!
اسکن کنید یا اینجا کلیک کنید!

پنج روش برای اینکه فرزندتان به حرف شما گوش کند!

بیرون خود و چیزهای جالبی که وجود دارد تمرکز می‌کنند؛ مانند: مدرسه، دوستان، مد و ورزش. نشنیدن ارادی آن‌ها یکی از راه‌های آزمودن محدودیت‌های استقلال رو به رشد آن‌هاست.

این نیز روش برخورد با فشار و مسئولیت‌های جدید است. کارلا فیک، یک روان‌پزشک کودک و مدیرکل خدمات خانواده Smart-Love-Family-Services در شیکاگو می‌گوید: "کودکان در این سن بیشتر روز مدرسه را با پیروی از دستورالعمل‌ها سپری می‌کنند." "مدرسه سخت‌گیر است، بنابراین آن‌ها فرصت کمتری برای فرار، تنبلی و انجام انتخاب‌های خوددارند." "از آنجاکه آن‌ها در خانه احساس امنیت می‌کنند، پس این همان مکانی است که بیشتر به خودشان اعتماد دارند و هر زمان که لازم است استراحت می‌کنند. آن‌ها اغلب این کار را زمانی انجام می‌دهند که والدینشان مشغول استراحت‌اند. باین‌حال شما می‌توانید با گوش دادن به توصیه ما بدون بالا بردن صدايتان یا استفاده از بلندگو توجه فرزندتان را به خود جلب کنید.

بدون اینکه عصبانی شوید به هدف خود برسید!

به خاطر داشته باشید آن کودک پرحرف قابل‌ستایشی که تا چند هفته پیش مورد محبت و توجه شما بود و شما را به‌عنوان یک دوست درجه‌یک و قابل‌اعتماد می‌دانست، در حال حاضر اغلب مانند یک نوجوان عینکی به نظر می‌رسد که خیلی هنرمندانه شما را نادیده گرفته و حتی به ساده‌ترین شکل ممکن درخواستش را به یک تکرار ذهنی ("لطفاً تلویزیون را خاموش کن") یا ("جوراب‌هایت را در جارختی بینداز") تبدیل می‌کند.

فرزند شما از روی عمد تلاش نمی‌کند که شما را عصبانی کند (هرچند ممکن است موفق شود)، و رفتار دیوانه‌کننده‌ی جدید او بیشتر مربوط به خودش است تا اینکه چه احساسی در شما ایجاد کند. مری رارک، دکترای روانشناسی مدیر مدرسه در موسسه روانشناسی بالینی تحصیلات تکمیلی دانشگاه Widener در چستر، پنسیلوانیا می‌گوید. بچه‌های ۷، ۸ ساله احساس کنترل بیشتری نسبت به زندگی خوددارند و بیشتر از قبل روی دنیای

دوست دارم فقط یکبار به تو بگویم که کفش هایت را بپوشی!

بعد از آن بدون تو به سمت ماشین حرکت می‌کنم!

توجه به برخی دیدگاهها

فریاد زدن به‌منظور جلب‌توجه فرزندتان برای هیچ‌یک از شما خوب نخواهد بود. جوزف شرند، مددکار روان‌پزشکی دانشکده پزشکی هاروارد، می‌گوید: "در عوض یک‌قدم به عقب برگردید و بفهمید که فرزندتان عمداً سعی در تضعیف شما ندارد. او فقط دارد مطابق سنش رفتار می‌کند". سپس روی یک استراتژی بهتر کار کنید. ماریانا کارنوول، از ناتلی، نیوجرسی، در مورد پسر ۷ ساله خود چیز مهمی برای گفتن دارد، کریستوفر، هنگامی‌که او مشغول تماشای تلویزیون یا یک بازی ویدئویی است او را کنترل می‌کند. او همچنین می‌خواهد که او دستورالعمل‌هایش را تکرار کند، یک تاکتیک که به او کمک می‌کند به یاد داشته باشد که او چه کاری را باید انجام دهد.

همان‌طور که به‌خوبی می‌دانید به‌طور شگفت‌انگیزی نادیده گرفتن شما توسط فرزند ۷ یا ۸ ساله شما کار بسیار آسانی است. اما برای او سخت است که از راه‌های دیگر شما نادیده بگیرد. مارک شاپ دکترای روانشناسی اوک بروک در اپلینوی می‌گوید: "گاهی یک ضربه روی شانه شخصی می‌تواند او را از خواب بیدار کند و گاهی ممکن است لازم باشد شخصاً بین او و آنچه می‌خواهد روی آن تمرکز کند قرار بگیرید. کمی درام و شوخی اذیت‌کننده نخواهد بود. پورتلند مادر اورگان می‌گوید: زمانی که کودک ۸ ساله کارلی به خاطر نبودن مادرش ناراحت می‌شود، لانی لین می‌خندد. "استراتژی من این است که چیزی کاملاً بی‌ربط، غریب و احمقانه بگویم، مانند: "سلام لب‌های مرغ"

اجتناب از تکرار

صدا کردن نام فرزندتان بارها و بارها فقط گلودرد ایجاد می‌کند. همچنین تکرار مکرر جمله‌ی "وسایلت را از روی میز بردار"، "شام تقریباً آماده است" همین حس را القا می‌کند پس او را بنشانید و به او بگویید که مایلید فقط یک‌بار درخواستتان را مطرح کنید اما اگر پاسخ شما ندهد باید منتظر عواقب آن باشد. به‌عنوان مثال شما می‌توانید بگویید: "دوست دارم فقط یک‌بار به تو بگویم که کفش‌هایت را بپوشی اما بعد از آن بدون تو به سمت ماشین حرکت می‌کنم" گزینه دیگر استفاده از یک تایمر آشپزخانه است که پیشنهاد دکتر شرند است. به فرزندتان بگویید: "ما این تایمر را برای ۳ دقیقه تنظیم می‌کنیم و بعد از ۳ دقیقه تو دیگر نباید تلویزیون نگاه کنی و لباس‌هایت را جمع کنی". هشدار ۳ دقیقه‌ای را با پاداش تقویت کنید: "بعد از اینکه لباس‌هایت را جمع کردی می‌توانی قبل از خواب به مدت ۱۵ دقیقه از رایانه استفاده کنی". اگر او هنوز هم توجهی نمی‌کند، ممکن است گام بعدی جابجایی تلویزیون باشد تا او یاد بگیرد که باید شنونده بهتری باشد.

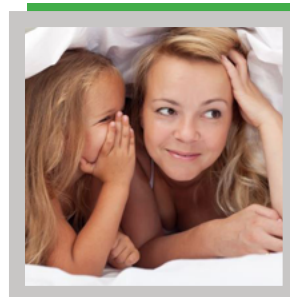
انتخاب پیام

قبل از اینکه بحثی را آغاز کنید مطمئن شوید روی مسئله‌ای تمرکز کرده‌اید که واقعاً اهمیت دارد. بوده‌ی منیس یک کودک ۷ ساله از کورالس مکزیک در نادیده گرفتن مادرش استعداد عجیبی دارد. زمانی که دنیل از او می‌خواهد کاری را انجام دهد او به درخواست‌هایش اهمیتی نمی‌دهد. بنابراین او خواسته‌هایش را می‌سنجد. او می‌گوید "اگر چیز مهمی باشد پیگیری می‌کنم مانند: چیدن میز غذا قبل از نشستن برای شام و سپس مطمئن می‌شوم که او این کار را انجام داده باشد." "اگر چیز مهمی نباشد یا آن را رها می‌کند یا به زمان دیگری موکول می‌کند. دکتر فیک می‌گوید: "از آنجایی که بچه‌ها در این سن احساس غرور می‌کنند، در صورتی که احساس کنند والدین فقط از آن‌ها می‌خواهند کارهای مهم را انجام دهند احتمال بیشتری وجود دارد که حرف گوش کرده و همکاری کنند." وظایف مهم مانند تکالیف و وظایف خانوادگی می‌توانند در طول روز در مسائل کوچک‌تر خود را نشان دهند، مانند: برداشتن یک جفت کنونی ورزشی که در راهرو افتاده یا پوست آب‌نباتی که از سطل آشغال روی زمین افتاده است.

گوش دادن به فرزند خود

گاهی اوقات علت بی‌توجهی کودکان این است که آن‌ها احساس می‌کنند هیچ‌کس به آن‌ها توجه نمی‌کند. دکتر فیک می‌گوید: "والدین اغلب خودشان را با چیزهایی مشغول می‌کنند که عملاً جزو مسائلی هستند که برای کودکان اهمیتی ندارند. ممکن است هری پاتر شخصی باشد که شما بخواهید در پایان یک روز سخت در مورد آن بحث کنید اما آنچه در مورد هاگواترز اتفاق می‌افتد به همان اندازه برای او مهم است که تکالیف ناتمام او برای شما اهمیت دارد. زمانی که کودکان از جانب شما مورد توجه قرار گیرند، درک شده و مورد احترام باشند تمایل بیشتری برای شنیدن حرف‌های شما دارند.

مقاله شماره ۴
را در سایت تیزلند ببینید!
اسکن کنید یا اینجا کلیک کنید!

چند راهکار برای مقابله با بهانه‌های بی‌دلیل کودکان

تجربه می‌کند: شما می‌توانید از قبل مشخصاً به او بگویید چه غذاهایی را دوست دارد و چه غذاهایی را دوست ندارد، انرژی لازم برای تمیز کردن اتاقش را ندارد یا به خاطر تکالیفش خسته و ناامید شده است. **برای اینکه احساسات خود را تشخیص دهد و نام دقیقی به آن‌ها بدهد، باید حس کند که شما به احساساتش احترام می‌گذارید حتی زمانی که این احساسات درست نیستند.**

نامه شما به من نشان می‌دهد که شما شخصی هستید که استانداردهای بالایی برای دختر خود دارید. مدرسه رفتن او، نخوردن غذایی که در بشقابش است، عدم تمایل او برای تمیز کردن اتاقش و انجام ندادن تمام تکالیفش شما را ناراحت می‌کند. این‌ها واکنش‌های طبیعی برای یک مادر محسوب می‌شوند و شاید شما به‌عنوان مادر استانداردهایی را برای دختر خود تعیین کنید. احتمالاً دخترتان نسبت به هرگونه درخواستی از شما احساس دلسردی می‌کند و شکایت‌های او از "دردها" منعکس‌کننده اعتقاد اوست که شما به مسائل پزشکی بیشتر از احساسات توجه خواهید کرد. احتمالاً او به دنبال راهی برای رها شدن از چنگال تمام این انتظارات است.

ممکن است دخترتان به شما بگوید که به خاطر فشارهای موجود نیاز به استراحت دارد. البته شما می‌خواهید او باگذشت زمان رشد کند و تحصیل کرده و آگاه شود و یاد بگیرد نسبت به هر چه که به او مربوط است یک شخص مرتب و سازمان‌یافته باشد. اما در حال حاضر ممکن است به وظایف کمتری و پشتیبانی عاطفی بیشتری نیاز داشته باشد. شما ممکن است برای نشان دادن علاقه دلسوزانه به "چرا" او نمی‌خواهد کاری را انجام دهد؛ یافتن یک سازش؛ و برطرف کردن برخی نقطه‌ضعف‌ها- سپس ارزیابی اینکه آیا او مقاومت کمتری نشان می‌دهد و نسبت به این شیوه شکایت می‌کند یا خیر، سه هفته زمان بگذارید. اگر شما از تلاش‌های خود برای اعمال نظم و انضباط از خارج دست بکشید، او در درازمدت در راستای خود انضباطی رشد خواهد کرد.

چگونه می‌توانم شکایت فرزندم در مورد درد شکمش وقتی واقعاً دردی وجود ندارد را متوقف کنم؟ او به بهانه "مریضی" از مدرسه به خانه می‌آید اما ده دقیقه بعد شروع به شیطنت در خانه می‌کند. وقتی زمان شام خوردن می‌شود او می‌گوید شکمش درد می‌کند و دوست ندارد چیزی که در بشقابش است را بخورد. وقتی زمان تمیز کردن اتاقش است یا زمان انجام آن بخش از تکالیف مدرسه‌اش که دوست ندارد، شکمش درد می‌کند. او ۶ ساله است. متخصص اطفال تمام آزمایش‌ها لازم را انجام داده است. همه آزمایش‌ها سالم هستند.

جایم‌هاله عزیز:

کودکان احساسات را به‌عنوان شرایط فیزیکی تجربه می‌کنند. همان‌طور که اغلب بزرگسالان زمانی که در حال دریافت یک حس قدرتمند هستند نیز همین کار را می‌کنند. اگر پزشک متخصص هرگونه مشکلی را رد کرد، شاید دختر شما چیز بدی در احساسات خود دارد نه در مثانه یا آپاندیس. این دلیل نمی‌شود که او حسش را اشتباه بیان می‌کند یا دروغ می‌گوید. این بدان معنی است که شما به‌عنوان والدین با چالش‌های زیادی روبرو هستید، مگر اینکه دختر شما به پزشک نیاز داشته باشد تا آپاندیس او را بیرون بیاورد. او به کمک شما برای درک احساساتش نیاز دارد به‌طوری‌که یاد بگیرد آن‌ها را با کلمات بیان کند. این کار به توانایی او برای مذاکره و حل اختلاف نظرات با دیگران کمک خواهد کرد.

از طریق همدردی با احساسات دختر خود می‌توانید به او کمک کنید تا او متوجه شود که دارد چیزی را درون خود

کلوپ یازدهمی‌های تیزلند

یازدهمی‌ها!

آیا روش‌های صحیح مطالعه را می‌دانید؟

به کلوپ یازدهمی‌های تیزلند بپیوندید
و با روش‌های صحیح مطالعه آشنا شوید

سایت سرزمین تیزهوش‌ها چیست؟

راهنمای انتخاب مدارس - مشاوره‌ی انتخاب رشته - اخبار آموزشی

عضویت در کلوپ یازدهمی‌های تیزلند:

www.tizland.ir

[@tizamooz11](https://t.me/tizamooz11)

[tizland.ir](https://www.instagram.com/tizland.ir)

مقاله شماره ۵
را در سایت تیزلند ببینید!
اسکن کنید یا اینجا کلیک کنید!

چهار شکایت کودکان در مورد مدرسه (و نحوه‌ی مقابله با آن‌ها)

هر جا کودکان هستند، شکایت‌هایی در مورد مدرسه وجود دارد. بزرگ یا کوچک. به‌عنوان والدین، این شکایت‌ها می‌توانند برایتان دلسردکننده باشد و ممکن است در مواجهه با آن‌ها احساس ناراحتی کنید. اما آرام باشید و این را بدانید: این شکایت‌ها طبیعی هستند و به معنی عدم توانایی شما نیست. این چهار استراتژی اصلاح برای چهار شکایت مشترک بچه‌ها در مورد مدرسه را بررسی کنید.

مطلب مرتبط

۵ چیزی که در مورد تکالیف فرزندتان نباید به او بگویید!

اگر فرزندتان کوچک‌تر باشد، ممکن است نتواند تشخیص دهد مشکلش دقیقاً چیست. یک قرار ملاقات برای صحبت با معلم فرزندتان به‌عنوان پیگیری وضعیت تحصیلیش می‌تواند بسیار مفید باشد و می‌تواند شما را به یک نقطه مشترک برساند. در هر صورت، آموزش نحوه تقسیم وظایف بزرگ‌تر و سخت‌تر به تکه‌های قابل‌کنترل‌تر می‌تواند ناامیدی را کاهش دهد.

شکایت ۱: "خیلی سخت است!" 😞

زمانی که کودک شما می‌گوید مدرسه خیلی سخت است، کمی زمان بگذارید تا با او صحبت کنید و علت این ناامیدی را متوجه شوید. اگر فرزند شما بزرگ‌تر باشد، ممکن است بتواند به یک موضوع خاص یا کلاس اشاره کند. در این صورت، شما یا یکی دیگر از اعضای خانواده ممکن است بتوانید با پاسخ دادن به سؤال‌های فرزندتان او را در تکالیف چالش‌برانگیز آن کلاس یاری کنید. یا تریبی دهید که فرزندتان با یک "دوست تحصیلی" یک همکلاسی دیگر کار کند یا معلمی پیدا کنید که بتواند این شکاف‌های تحصیلی را پر کند.

شکایت ۲: "معلمم را دوست ندارم!"

اگر فرزند شما شکایت کند که معلم خود را دوست ندارد، از او بخواهید دلیلش را توضیح دهد. آیا به مقدار تکالیفی که معلم مشخص می‌کند ربط دارد، یا به نحوه‌ی صحبت و ارتباط برقرار کردن معلم با همکلاسی‌ها؟ اگر به تکالیف مربوط است، ممکن است لازم باشد با فرزندتان صحبت کنید و به او بگویید که او لزوماً همیشه تمام چیزهایی که باید در مدرسه یاد بگیرد را دوست نخواهد داشت. با این حال اگر مسئله شخصی‌تر بی‌توجهی یا بی‌احترامی به فرزند شما باشد، باید با معلم یا مدیر مدرسه صحبت کنید. با گفتمان و در نظر گرفتن دیدگاه معلم می‌توانید به درک متقابل برسید، زیرا ممکن است فرزند شما از نظر شرایط یک وضعیت محدود و مهمی داشته باشد.

مطلب مرتبط

بچه‌ها واقعاً در مورد مدرسه چه فکری می‌کنند؟

اگر خیلی خسته نیست، یک لیست قدردانی برای فرزندتان ایجاد کرده و نگاه‌دارید - چیزهای جالبی که در طول روز اتفاق افتاده است یا مواردی که آموخته است را ثبت کنید. این می‌تواند به کودک شما کمک کند تا نگرشی مثبت و درعین‌حال واقع‌بینانه در مورد مدرسه داشته باشد. در نهایت، ممکن است دانش‌آموزان خسته شوند زیرا مفاهیم خاص کلاس برای آن‌ها بسیار آسان است. اگر با چنین موردی مواجه شدید، روش‌هایی کوچکی برای به چالش کشیدن فرزندتان کشف کنید.

مطلب مرتبط

۶ نکته موفقیت‌آمیز برای راهی کردن به موقع بچه‌ها از خانه (هر زمان)!

مهم‌تر از همه این است که مشخص کنید دقیقه چه چیزی فرزند شما را در مدرسه آزار می‌دهد - یا اگر واقعاً چیزی وجود دارد که او در موردش شکایت دارد را بفهمید. منابع دیگر را فراموش نکنید. مانند مشاوران مدرسه، معلمان یا دیگر بزرگسالان مورد اعتماد می‌تواند یک منبع دیگر برای فرزند شما برای به اشتراک گذاشتن احساساتش باشد. Liza Low نویسنده‌ی Varsity Tutors است، یک پلتفرم یادگیری زنده که دانش‌آموزان را با آموزش‌های شخصی به روند تسریع پیشرفت تحصیلی متصل می‌کند.

شکایت ۳: "خسته شدم!"

به دلیل وجود سختی‌ها، هر دانش‌آموز ممکن است در بعضی مواقع در مدرسه کمی احساس خستگی کند. یکی از راه‌های پاسخ به این شکایت بررسی وجود تعادل بین زمان مدرسه و زمان بیرون از مدرسه فرزندتان است. آیا او زمان زیادی (و شاید بیش‌ازحد) از وقتش را صرف تکالیف درسی می‌کند یا در مقابل آن را با فعالیت‌های فوق‌العاده و سرگرمی همراه می‌کند؟ اگر این‌طور است، شما می‌توانید راه‌هایی را برای مدیریت بهتر آن زمان به فرزندتان پیشنهاد کنید، به او بگویید که مدرسه مهم است اما مهم‌ترین چیز در زندگی نیست.

شکایت ۴: "من صبح خیلی خسته‌ام!"

اگر کودکان آلرژی فصلی داشته باشد، باید داروها را حداقل دو تا سه هفته قبل از شروع فصل (بسته به نوع حساسیتی که دارد) آغاز و دوره‌ی درمان را تکمیل کند. اگر فرزندتان آلرژی‌هایی دارد که در طول سال اتفاق می‌افتند یا ادامه می‌یابند با دکترش صحبت کنید که به‌جای اینکه منتظر شود علائم بیماری خودشان را نشان دهند؛ داروها را در تمام طول سال ادامه دهد.

مقاله شماره ۶
را در سایت تیزلند ببینید!
اسکن کنید یا اینجا کلیک کنید!

نشش مزیت درس‌های موسیقی برای کودکان

اگر شما با اضافه کردن کلاس‌های موسیقی به

این لیست مخالف هستید، به مزایای موسیقی

که درس‌های ویولن و پیانو برای فرزندتان به

ارمغان می‌آورد، توجه داشته باشید. شاید او

بتهوون بعدی نباشد، اما ممکن است یادگیری

درس ریاضی، تمرین رفتارهای خوب (از جمله

صبر!) و تبدیل شدن به یک بازیکن تیمی را برای

او راحت‌تر کند.

و سمپاتیک را آموزش می‌دهد. حتی سازهای بدون سیم مانند درام و وایبرفون به بچه‌های بزرگتر این فرصت را می‌دهد تا این اصول علمی را کشف کنند.

۲ موسیقی مهارت‌های فیزیکی را

بهبود می‌بخشد!

بعضی سازها مانند: طبل و تنبک، به بچه‌ها کمک می‌کند مهارت‌های هماهنگی و حرکتی در آن‌هایی که نیاز به حرکت دست‌ها، بازوها و پاها دارند را بهبود بخشند. کریستن ریجستر مدیر برنامه دوران کودکی در دانشکده موسیقی Sherwood در کالج شیکاگو در کلمبیا می‌گوید: این نوع ساز برای بچه‌های بانرژی بالا بسیار مناسب است. سازهای سیم‌دار و کیبورد مانند: ویولن و پیانو، به‌عکس-العمل-های مختلف از دست راست و چپ به‌صورت هم‌زمان نیاز دارند. ریجستر می‌گوید: "این کار مانند خاراندن

۱ موسیقی مهارت‌های علمی را بهبود می‌بخشد!

موسیقی و ریاضی باهم درآمیخته‌اند. بچه‌ها با درک ضرب، ریتم و مقیاس‌ها نحوه‌ی تقسیم، ایجاد کسر و تشخیص الگوها را یاد می‌گیرند. به نظر می‌رسد که موسیقی، مغز بچه‌ها را برای کمک به درک بهتر دیگر زمینه‌های ریاضی فعال می‌کند. لین کیلینر بنیان‌گذار موسیقی Rhapsody در Redondo Beach, CA می‌گوید: همان‌طور که بچه‌ها بزرگ‌تر می‌شوند، شروع به خواندن ترانه‌ها و به خاطر سپردن آن‌ها در حافظه کوتاه‌مدت و نهایتاً حافظه بلندمدت می‌کنند. مری لارو، معلم ویولن سوزوکی در دانشکده موسیقی در New Haven, Connecticut می‌گوید: استفاده از یک دستگاه مغناطیسی برای انجام این کار، روشی است که می‌تواند بعداً روی سایر مهارت‌ها تأثیر بگذارد. کلاس‌های موسیقی نیز کودکان را با فیزیک پایه آشنا می‌کند. به‌عنوان مثال، به صدا درآوردن سیم‌های گیتار یا ویولن به بچه‌ها ارتعاشات هارمونیک

سر و مالیدن شکم به صورت هم‌زمان است". سازها نه تنها به بهبود پیچیدگی‌ها کمک می‌کنند بلکه می‌توانند بچه‌ها را تشویق کنند که در موقعیت‌های ناخوشایند طبیعی؛ آرام باشند. تقویت هماهنگی و زمان‌بندی دقیق می‌توانند بچه‌ها را برای سرگرمی‌های دیگر مانند: رقص و ورزش آماده کنند.

۳ موسیقی مهارت‌های اجتماعی را پرورش می‌دهد!

کلاس‌های گروهی نیاز به تعامل و ارتباطاتی دارد که کارهای گروهی را تشویق می‌کنند؛ زیرا بچه‌ها باید برای ایجاد صداهای بلند و صداهای آهسته با یکدیگر همکاری کنند. اگر بچه‌ای ساز را

با صدای خیلی بلند یا خیلی سریع می‌نوازد باید تنظیم شود. ریجستر می‌گوید: برای بچه‌ها مهم است که بخش‌های فردی خود را در گروهی بزرگ‌تر بشناسند و درک کنند. موسیقی Rhapsody، کلاس‌های آموزش موسیقی عمومی را ارائه می‌دهد که در آن معلمان دانش‌آموزان را به گروه‌هایی

تقسیم کرده و وظایفی را به هر کس تخصیص می‌کنند. هر یک از گروه‌ها مسئول انتخاب ساز یا ایجاد ملودی است و دانش‌آموزان روی یک هدف مشترک کار می‌کنند. کلاینر می‌گوید: "این تجربیاتی است که ما در مجمع داریم". "ما به تعامل گروهی بیشتر و حل مشکلات نیاز داریم".

۴ موسیقی نظم و شکیبایی را تصحیح می‌کند!

یادگیری یک ساز؛ لذت بردن از تعلیم را آموزش می‌دهد. به‌عنوان مثال؛ ویولن یک منحنی شیب‌دار است. لارو می‌گوید: قبل از اینکه بتوانید نت‌ی را بنوازید باید یاد بگیرید چگونه ساز را خم کرده و

پای خود را کجا قرار دهید. نواختن یک ساز به بچه‌ها آموزش می‌دهد باید ساعت‌ها، ماه‌ها و گاهی سال‌ها تمرین کرده و پشتکار داشته باشند تا به هدف خاص خود که می‌تواند اجرای موسیقی با یک گروه یا حفظ یک قطعه انفرادی باشد، دست یابند. لارو می‌گوید: "درس‌های خصوصی

و تمرین در منزل نیاز به یک توجه بسیار متمرکز حتی برای ده دقیقه به‌صورت بی‌وقفه دارد". درس‌های گروهی که در آن هنرجویان یاد می‌گیرند سازهای یکسان را در یک گروه بنوازند، شکیبایی را نیز افزایش می‌دهند زیرا بچه‌ها باید صبر کنند تا نوبت به نواختن آن‌ها برسد و بچه‌ها با انتظار

کشیدن برای نوبت خود و گوش دادن به هم کلاسیها یاد می‌گیرند تا با نشستن و ساکت بودن برای مدت‌زمان مشخص و همچنین آگاه بودن، به دیگران احترام بگذارند.

۵ موسیقی اعتماد به نفس را افزایش می‌دهد!

درس‌ها فضایی را ارائه می‌کنند که بچه‌ها می‌توانند یاد بگیرند که

نقد سازنده را بپذیرند و خودشان نیز نقد سازنده داشته باشند. ریجستر می‌گوید: تغییر بازخورد منفی به مثبت به ایجاد اعتماد به نفس کمک می‌کند. درس‌های گروهی به‌طور خاص، می‌تواند به بچه‌ها کمک کند تا بدانند هیچ‌کس از جمله خودشان یا بقیه اعضای گروه کامل نیست و هرکسی جای پیشرفت دارد. لارو می‌گوید: "اجرا در معرض عموم یک مهارت مهم است که مشخص می‌کند شما می‌توانید یک موسیقیدان حرفه‌ای بشوید یا خیر." او اضافه می‌کند که این مهارت به راحتی می‌تواند در سخنرانی نیز تأثیر بگذارد. و

البته زمانی که بچه‌ای به اندازه کافی پیشرفت کرده باشد، مالک مهارت‌های موسیقی‌ای خواهد بود که به استقلال او کمک خواهند کرد.

۶ موسیقی بچه‌ها را با فرهنگ‌های دیگر آشنا می‌کند!

با یادگیری و نواختن سازهای مختلف، بچه‌ها می‌توانند کشف کنند که موسیقی چه نقش مهمی در سایر فرهنگ‌ها دارد. به‌عنوان مثال؛ بانگوها و تیم بلزها می‌توانند بچه‌ها را با سبک‌های موسیقی آفریقایی و کوبایی آشنا

کنند. اگرچه امروزه ویولن از کشور ایتالیا می‌آید اما یادگیری برای نواختن آن بچه‌ها را در معرض موسیقی کلاسیک محبوب موسیقیدانان آلمانی و اتریشی نیز قرار می‌دهد. سازهای تنوع‌پذیر مانند ویولن و پیانو می‌توانند طیف وسیعی از سبک‌ها را به همراه داشته باشند از جمله: کلاسیک و جاز (که در جنوب آمریکا آغاز شد). نکته مهمی است که بچه‌ها در سنین کم با فرهنگ‌های دیگر آشنا شوند زیرا این امر موجب بازنگری آن‌ها در مورد جهان و سنت‌ها فراتر از آنچه می‌دانند بشود.

هنگام انتخاب ساز به

چه نکاتی باید توجه

کرد؟

در نهایت، سازی که شما و فرزندتان انتخاب می‌کنید باید بر اساس فاکتورهایی باشد. قبل از اینکه ساز جدیدی را به خانه بیاورید، به سؤالات زیر توجه کنید: آیا فرزند شما به ساز علاقه دارد؟ آیا صدای ساز و حسی که از آن می‌گیرد را دوست دارد؟ بعضی از مدارس موسیقی یک "باغ وحش دوست‌داشتنی" ارائه می‌کنند که بچه‌ها را با چندین ساز

آشنا می‌کند.

آیا ساز خیلی چالش‌برانگیز است یا خیلی جذاب نیست (هم برای شما و هم برای فرزندتان)؟

آیا ساز با خلق و خوی فرزند شما سازگار است؟

آیا صدای ساز برای شما به‌عنوان والدینی که قرار است برای تمرین فرزندتان ساعت‌ها به آن گوش دهید، لذت‌بخش است؟

آیا فرزند شما به‌طور خاص به سبک موسیقی خاصی علاقه دارد؟ اگر این‌طور است این فاکتور را در انتخاب ساز

لحاظ کنید به‌عنوان سازی خاص برای سبکی خاص. به‌عنوان مثال، یک نوازنده ویولن در یک گروه موسیقی جاز شرایط سختی خواهد داشت.

کارشناسان هرگز نمی‌گویند که بهترین ساز برای یادگیری بچه‌های بزرگ‌تر چیست اما بسیاری از معلمان موسیقی بر این باورند که کار با پیانو، طبل و تنبک (مانند درام یا سنتور)، دستگاه ضبط صوت، گیتار یا ویولن مشکل است.

مرجعی برای همه دانش آموزان باهوش سرزمینمان، ایران 😊

www.tizland.ir